

**BIJLAGE VAN HET PROTOCOL TOT WIJZIGING VAN DE REGELING TOT BETEUGELING VAN DE VERSPREIDING
VAN ONTUCHTIGE UITGAVEN, ONDERTEKEND TE PARIJS OP 4 MEI 1910**

Artikel 1, laatste lid, wordt gelezen:

„De Verdragsluitende Regeringen doen door tussenkomst van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties elkander mededeling van de overeenkomstig dit artikel ingestelde of aangewezen autoriteit.”

Artikel 4 wordt gelezen:

„Staten, die niet ondertekend hebben, kunnen tot deze Regeling toetreden. Zij geven daartoe van hun voornemen kennis door een akte, welke wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zendt van die akte een gewaarmerkt afschrift aan elk van de Verdragsluitende Staten en aan alle Leden van de Verenigde Naties en deelt deze tegelijkertijd de datum der nederlegging mede. Zes maanden na deze datum treedt de Regeling in werking in het gehele gebied van de toegetreden Staat, die op deze wijze een Verdragsluitende Staat wordt.”

Artikel 5, lid 3, wordt gelezen:

„De opzegging geschiedt door een akte, welke wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties doet een gewaarmerkt afschrift van die akte

aan elk van de Verdragsluitende Staten en aan alle Leden van de Verenigde Naties toekomen en deelt deze tegelijkertijd de datum der nederlegging mede.”

Artikel 7, lid 1, wordt gelezen:

„Indien een Verdragsluitende Staat wenst, dat deze Regeling in werking zal treden in een of meer van zijn koloniën, bezittingen of consulaire rechterlijke ressorten, geeft hij van zijn voornemen daartoe kennis door een akte, die wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties doet van die akte een gewaarmerkt afschrift aan elk van de Verdragsluitende Staten en aan alle Leden van de Verenigde Naties toekomen en deelt deze tegelijkertijd de datum van nederlegging mede.”

Artikel 7, lid 3, wordt gelezen:

„De opzegging van de Regeling door een van de Verdragsluitende Staten voor een of meer van zijn koloniën, bezittingen of consulaire rechterlijke ressorten geschiedt in de vormen en onder de voorwaarden, bepaald in lid 1 van dit artikel. Zij heeft gevolg twaalf maanden na de datum van de nederlegging van de akte van opzegging in het archief van de Verenigde Naties.”

1613 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Krachtens de Internationale Regeling van 18 Mei 1904 en het Verdrag van 4 Mei 1910 tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, alsmede de Regeling van 4 Mei 1910 tot beteugeling van de verspreiding van ontuchtige uitgaven trad Frankrijk als „Etat dépositaire” op, d.w.z. dat b.v. bij de Franse Regering moesten worden neergelegd de akten van toetreding en opzegging.

De Franse vertegenwoordiger in de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties stelde op 29 Juli 1947 voor, deze door de Franse Regering uitgeoefende functies aan de Verenigde Naties over te dragen. De Economische en Sociale Raad droeg vervolgens op 14 Augustus 1947 de Secretaris-Generaal van de V.N. op hierover een rapport uit te brengen. Op 13 Augustus 1948 aanvaardde de Economische en Sociale Raad een resolutie, waarin de Algemene Vergadering van de V.N. werd aanbevolen deze overdracht goed te keuren en waarin de Secretaris-Generaal opgedragen werd om een Protocol daartoe op te stellen, dat aan de Derde Algemene Vergadering (21 September—12 December 1948) ter goedkeuring moest worden voorgelegd.

De Derde Algemene Vergadering verwees de twee door de Secretaris-Generaal opgestelde Protocollen naar de Zesde (Juridische) Commissie, welke de Protocollen ongewijzigd goedkeurde. Vervolgens nam op 3 December 1948 de Algemene Vergadering de twee Protocollen aan. Tevens nam de Algemene Vergadering een resolutie aan, waarin werd aanbevolen, dat, in afwachting van de inwerkingtreding, de Partijen bij de Verdragen gevolg zouden geven aan de bepalingen van de Protocollen.

De Protocollen werden op 2 Juni 1949 vanwege de Nederlandse Regering ondertekend.

In de Protocollen zijn enige algemene bepalingen opgenomen, terwijl in de Bijlagen van de Protocollen de in verband met de overdracht aan te brengen wijzigingen in de bestaande Verdragen zijn vervat.

Ten aanzien van de Protocollen zelf moge het volgende worden opgemerkt.

Artikel 1 van de Protocollen geeft aan, dat de Staat, welke Partij is bij het Protocol, slechts gebonden is voor zover betreft de Verdragen, waarbij hij Partij is.

Artikel 2 nodigt de Staten uit, die Partij zijn bij de Verdragen, welke krachtens de Protocollen worden gewijzigd, de gewijzigde teksten toe te passen, zodra de wijzigingen van kracht zijn geworden, ook indien zij zelf nog geen Partij zijn bij het desbetreffende Protocol.

Artikel 5 bepaalt, dat de Protocollen van kracht worden, zodra twee of meer Staten Partij zijn geworden. De wijzigingen van de Internationale Regeling van 18 Mei 1904 en van het Verdrag van 4 Mei 1910 tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes worden van kracht, wanneer respectievelijk twintig en dertien Partijen bij bedoelde Verdragen Partij zijn geworden bij het daarop betrekking hebbende Protocol; voor de Regeling van 4 Mei 1910 tot beteugeling van de verspreiding van ontuchtige uitgaven bedraagt dit aantal dertien.

De Staten van Suriname en die van de Nederlandse Antillen hebben verklaard tegen het wetsontwerp geen bezwaar te hebben.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

*De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen a.i.,*
GÖTZEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

